

8. Léon, P. 1979. "Modèles et fonctions pour l'analyse de l'énonciation". *Le français dans le monde*, 145: 13–20.
9. Mettas, O. 1972. "Quelques variations de l'intonation dans les parlers parisiens". *Rapport d'activité de l'Institut de Phonétique*: 29–41. Bruxelles.

Хирочинская Ольга. Фонетические особенности современного французского языка. Рассматриваются тенденции звукового состава языка на основе исследования ударения и интонации территориальных и социальных диалектов и функциональных разновидностей языка. Анализируются работы, посвященные исследованию диалектных особенностей интонации. Обобщаются теоретические сведения о звуковом составе языка и интонации, которые обсуждались в специальной французской научной литературе. Определяются изменения фонетической нормы современного французского языка, особенности интонации диалекта в пределах определенного реестра языка и отдельных социальных групп. Отслеживаются функциональные изменения интонации. Объясняется связь ударения с интонационными особенностями данного территориального диалекта. Обращается внимание на ритм, распределение ударений, темп и вариации долготы, в зависимости ритмических групп от семантической и синтаксической сочетаемости частей фразы, типа речи, степени подготовленности и отработанности текста, экстралингвистической ситуации, степени эмоциональной окраски высказывания. Исследуется зависимость длины ритмической группы от типа вещания, влияние пауз на темп речи. Проводится анализ спонтанного диалога в различных языковых реестрах.

Ключевые слова: интонация, ударение, речь, мелодика, ритм, произношение, мелодическая интерференция, социолект.

Khivotchynska Olga. Phonetic Peculiarities of Modern French. This article deals with the tendencies of the sound composition of the language on the base of the research of the accent and the intonation of the territorial and the social dialects and functional varieties of the language. Analyzes works devoted to the study of dialect peculiarities of the intonation. Generalizes the theoretical information about the sound composition of the language and the intonation that are discussed in the special French scientific literature. Determinate the modifications of phonetic norm of modern French language, dialect intonation peculiarities in a particular register of language and certain social groups. Follows functional changes of the intonation. Explains the relation between the accent and the intonational peculiarities of regional dialects. Attention is drawn to the rhythm, accent distribution, tempo and length variations, to the dependence of rhythmic groups of semantic and syntactic combinability phrase parts, speech tempo, the degree of preparedness and the text maturity of extra-linguistic situation, the degree of the emotional expression color. Studies the dependence of the rhythmic groups length of the type of speech, of pauses impact on the speech tempo. Analyzes the spontaneous dialogue in different linguistic registers.

Key words: intonation, accent, speech, melodics, rhythm, pronunciation, melodic interference, sociolect.

УДК81'276: 81'373.612.2: 811.134.2

Надія Чернецька

ЖАРГОННА МЕТАФОРИЗАЦІЯ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОВЛЕННЯ В СТУДЕНТСЬКОМУ ІСПАНОМОВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Представлено метафоричні висловлювання, які є своєрідним способом познайомитися з іспанцями, а саме з таким прошарком суспільства, як іспанське студентство, з їхньою культурою та культурою Іспанії в цілому. Це цікаво та захопливо не лише для вчених, що досліджують особливості вживання метафори в мовленні іспанського суспільства, але й для кожного, хто вивчає іспанську мову або кому вона до вподоби. Висвітлено особливості формування і розвитку соціальних діалектів в іспаномовному середовищі та мовної культури загалом. Надається теоретичне обґрунтування палітри еквівалентних термінів для позначення лексичного репертуару молодіжних груп у вітчизняній та зарубіжній соціолінгвістиці. Звернуто увагу на витоки проблеми. Окреслено актуальність дослідження сучасного стану студентського жаргону та його складників. Визначено предмет, об'єкт, мету й завдання дослідження. Розглянуто такі різновиди соціолекту, як арго і жаргон. Обґрунтовано специфічність їх уживання в мовленні та їх спільна властивість. Розкрито зміст термінів «арго», «жаргон» та «сленг». Виявлено сутність метафори як середовища ненормативного мовлення та досліджено базову модель жаргонної метафоризації, яка полягає в поєднанні неможливого. На матеріалі приказок та

прислів'їв, зібраних Г. Кореасом, у дослідженні розглянуто, як з допомогою метафори уявляється мовлення у студентському середовищі в збірнику Хосе Санчеса Пасо. Наведено приклади метафоричних висловлювань в іспанській мові, що пов'язані зі студентським мовним середовищем. Визначено сфери вживання та функції студентських арготизмів та запозичень. Наведено приклади апокоп та запозичень в іспанській мові. Описано особливості історичного розвитку мови студентської молоді; розглянуто основні види жаргону; визначено статус соціальних діалектів.

Ключові слова: соціолект, жаргон, арготизм, сленг, метафора, жаргонна метафоризація, іспаномовне середовище.

Постановка наукової проблеми та її значення. В наукових та лексикографічних публікаціях вітчизняних лінгвістів мову молоді, зокрема й студентів, позначають як молодіжний жаргон, студентський жаргон, жаргонна або ненормативна лексика, молодіжний сленг, молодіжний соціолект, молодіжний регіолект. В англійській лексикографії з початку XIX століття за молодіжною мовою закріплений термін «сленг» [3]. Така багата палітра еквівалентних термінів для позначення лексичного репертуару молодіжних груп у вітчизняній та зарубіжній соціолінгвістиці спонукає обмежити застосування термінологічних дублетів, а для початку спричиняє необхідність їх розмежування, виокремлення їх особливостей. Це зумовлює **актуальність** нашого дослідження.

Предмет дослідження – жаргонна метафоризація. Об'єктом виступає жаргонна метафоризація в студентському іспаномовному середовищі. **Мета** статті полягає у вивченні та виявленні різновидів соціолекту засобом метафоризації на прикладі студентського іспаномовного середовища.

Мета дослідження визначає конкретні **завдання**: 1) висвітлити спільні й відмінні властивості жаргонної лексики; вивчити особливості історичного розвитку соціальних діалектів; 2) розглянути сутність метафори; 3) навести приклади метафоричних висловлювань у студентському іспаномовному середовищі; 4) дослідити сфери вживання та функції студентських арготизмів; навести приклади апокоп та запозичень в іспанській мові; 5) проаналізувати особливості історичного розвитку мови молоді; 6) ознайомитися з основними видами жаргону студентської молоді; визначити статус соціальних діалектів.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Спільною властивістю жаргонної лексики є переосмислення загальноновживаних слів і створення виразних, яскравих метафор. Це виявляється в усіх мовах [7]. Наприклад, *xvíst* (академічна заборгованість), *автомат* (залік, отриманий за результатами поточних оцінок). Терміни *арго* і *жаргон* французького походження (фр. *argot, jargon*), *сленг* – англійського (англ. *slang*) [10]. Сленг є характерним для західної лінгвістичної традиції. Ці терміни часто застосовують як синоніми. Але слід розрізняти поняття, що криються за цими назвами: арго, на відміну від жаргону, деякою мірою таємна мова, що створюється спеціально для того, щоб зробити мову певної соціальної групи незрозумілою для сторонніх. Арго, жаргон, сленг – це різновиди соціолекту. Специфіка кожного з цих мовних утворень полягає в професійній зумовленості груп або їх соціальною обмеженістю від решти суспільства. Сленг як комп'ютерний жаргон є прикладом професійно специфічних мовних утворень, а студентський сленг, арго – соціально специфічних субкодів. Деякі жаргонні слова та звороти проникають у загальне вживання через свою образність і виразність. Нерідко носії літературної мови застосовують арготизми (звичайно, у вільному спілкуванні). Хоча загалом жаргон має обмежену сферу розповсюдження.

Метафора – найпопулярніший та найефективніший засіб реалізації естетичного прийому відчуження [3]. «Рідке середовище часу», в якому росте жаргонна метафора, – це середовище ненормативного мовлення, в котрому метафора формується, стабілізується, поступово позбавляється грубого та дифузного застосування, наближаючись до відносної семантичної визначеності. Метафора – теж певною мірою запозичення, своєрідний семантичний екзотизм серед звичних та нейтральних номінацій. Але це запозичення не слова або значення, а образів, і не з чужих лексичних систем, близьких (територіальні або соціальні діалекти) або далеких

(інші мови), а з власної загальноновживаної та загальнодоступної лексико-семантичної системи. Саме цим метафоричне переосмислення переважає над запозиченням. Для того, щоб зрозуміти експресію запозичення, екзотизму, необхідно знати його сутність, для того, щоб відчуті виразність жаргонної метафори, необхідно зрозуміти її образність [1, 87].

Базова модель жаргонної метафоризації – «співставлення непоеднуваного», поєднання неможливого [3]. Прототипами метафоричного порівняння вибирають певні символи, еталони колективного уявлення, які пов'язують похідну номінацію та початкове слово. Характерні особливості вираження модусу експресивного відчуження містить мовлення студентів, так званий студентський жаргон. Центром студентського жаргону є елементи студентського аргю – умовні назви спеціальних понять із різних сфер життя, які називають жаргонними. І аргю, і жаргон застосовують у лінгвістиці для позначення особливої «мови», якою розмовляють люди однієї професії або певної соціальної групи. Це не мови в буквальному значенні, їх особливість – у лексиці, що має спеціальний задум, сенс.

Спробуємо з допомогою метафори розглянути, як уявляється мовлення в студентському середовищі (на матеріалі приказок та прислів'їв, зібраних Гонсало Кореасом, у збірнику Хосе Санчеса Пасо) [9]. Чому перевагу надано метафорі як способу дослідження? Метафора закріпилася в системі мови та мовлення, заповнюючи прогалини в інтерпретації явищ дійсності. З одного боку, можна стверджувати, що природа метафори інтернаціональна, адже метафоричні переноси належать до сфери мислення, а це визначає існування в різних мовах однакових образів для передачі певної інформації. З іншого боку, метафори – національні структури в силу того, що основою для їх виникнення є асоціації, вироблені тією чи тією колективною національною свідомістю. Незважаючи на те, що в поетичних текстах розповсюджені суб'єктивно-авторські метафоричні конструкції, в основі цих ментальних конструкцій лежать образи, орієнтовані на систему загальнонаціональних цінностей, які забезпечують результативне сприйняття й успішне розшифрування метафор. Виходячи з цього, під час дослідження суб'єктивно-авторських метафор, можна робити висновки про ментальні процеси, характерні для всього мовного суспільства.

Наведемо декілька прикладів метафоричних висловлювань в іспанській мові, пов'язаних зі студентським мовним середовищем.

La biblia en verso – *ходяча енциклопедія, все знати.*

Bachiller de estomago – *той, хто не вміє пояснювати.*

Levar calabazas y espigón al rabo – *ті, хто не склали іспити.*

Pelarse las cejas – *дуже готуватись до чогось, піклуватися.*

Quedar en ayunas – *пасти задніх, не розуміти, що пояснюють чи показують.*

Quemarse las cejas – *не зімкнути очей, багато вчитися чи працювати.*

Sábelo como el Avemaria – *добре знати, знати напам'ять.*

Saber es poder – *знання – це сила.*

Olla – *голова, чайник.*

Comerse la olla – *ламати собі голову (намагатися зрозуміти, розв'язати щось складне).*

Agarrar la onda – *бути в темі.*

¡Aguas! – *шухер!*

¡Què aguacate! – *от зануда!* [9]

Pan comido – *дуже легко (російською «раз плюнуть»).*

Este arroz ya se cocio. – *справу зроблено (російською «дело в шляпе»)* [8, 42].

Casino – *не лише «казино», але і «гуртожиток».*

Charlatán – *не лише «шарлатан», але і «базікало».*

Inteligencia – *«розум», але не «інтелігенція» (intelectuales).*

Tío – *старий, чувак (зараз в Іспанії дуже популярнее звернення серед молоді, і не тільки.*

¡Hola tío qué tal estás! – *Привіт, чуваче, ти як?*

Студентські арготизми зберігають внутрішнє вишівське вживання, тобто зазвичай не виходять за межі студентського та викладацького узусу, і загалом вони служать для експресивної комунікації. Наприклад, для динамічного молодіжного мовлення характерні скорочення (апокопи). Апокопа – це найулюбленіший прийом розширення молодіжного жаргону. Майже будь-яке слово можна представити у скороченому вигляді: *універ* (університет), *преп* (викладач), *фак* (факультет), *пед* (педінститут), *заліковка* (залікова книжка); в іспанській мові: *la uni* (la universidad), *el boli* (el bolígrafo), *el compi* (el compañero), *el dire* (el director), *el cole* (el colegio), *la ca* (la casa), *el profe* (el profesor), *las matracas* (las matemáticas) [4; 9].

Іспанський молодіжний жаргон переповнений запозиченнями з англійської мови: *beibi*, *money*, *body*, *barbi*, *yupí*, *tu mach*, *bos*, *comix*, *skin* та інші. Зазначимо, що метафоризація та метонімія як способи поповнення лексичного складу жаргону охоплює не лише окремі слова (*pasta* – гроші, *nieve* – кокаїн, *mataburros* – словник), але й вільні словосполучення та фразеологізми: *cafeterarusa* – зламаний технічний прилад, *hotel del Estado* – в'язниця, *cacao mental* – запаморочення свідомості, *tirarse una chata* – добре відповідати на іспиті, *tirarse una rosca* – погано відповідати на іспиті, *planchar la oreja* – спати [4].

Висловлювання К. Х. Сели про те, що “El lenguaje tiene ciertas admisibles licencias de expresión, pero todo tiene su límite y su frontera” [5], можна цілком застосувати до визначення жаргону. Головне – вміло, тактовно його використовувати. Тобто, в кожній конкретній мовній ситуації він повинен мати своє функціональне обґрунтування.

Особливе зацікавлення викликає мова молоді, що активно насичувалася після падіння диктатури Ф. Франка та переходом Іспанії до конституційної монархії. Специфічні риси характерні для мови іспанської молоді в другій половині ХХ століття, що зумовлено появою перших субкультур у США й Великобританії та їх поштовхом до формування нового світогляду і соціального протесту. Унаслідок цього, жаргон ставав очевиднішим та яскравим способом відображення цих подій. Окреслювалися нові напрями розвитку, які надали забарвлення мовленню й збереглися досі.

Молодь першою відреагувала на раптову появу ідеологічної свободи, виражаючи у своїй поведінці та мові протест проти політичного режиму. В пошуках нових орієнтирів молодь звернулася до різних джерел: іноземної культури (насамперед, до англосаксонської, що домінувала в світі), а також до тих соціальних прошарків, що характеризувалися автономністю і незалежністю від політичного й економічного становища. Саме цим спричинене велике зацікавлення іспанської молоді культурою та мовою маргінальних прошарків населення.

Падіння франкізму та перехід до демократії відіграли вирішальну роль у формуванні низки молодіжних рухів. В Іспанії з'явилися представники субкультур, що вже давно існували в інших країнах (хіпі, панки, рокери), але паралельно розвивалися власне іспанські молодіжні рухи – *Movida Madrileña*, *pasotismo* (нігілізм), і деякі національні рухи автономій (в Каталонії, Країні Басків, Галісії, Андалусії).

У рамках мадридської молодіжної культури з'явився жаргон *cheli*, значення якого розширилося і застосовувалося для позначення представників мадридського молодіжного поп-руху. В новому русі існували й елементи, запозичені з англосаксонських субкультур-попередників (саме це стало причиною появи багатьох англіцизмів у *cheli*), й унікальні риси, що відобразилися в мові молоді: високий економічний рівень учасників *Movida Madrileña* зумовив розвиток семантичних полів, що відповідали рівню їх інтересів – сфері розваг, моди та музичних вподобань.

Водночас, у суспільстві паралельно розвивався рух *pasotismo* (нігілізм). Впливу ідеології *pasotismo* піддавалися підлітки з малозабезпечених сімей у збіднілих районах великих міст, а також політичні, активні студентські угруповання, які були розчаровані в ідеалах університетських рухів 1960-х років. У межах цієї ідеології сформувався особливий жаргон

pasota, який став важливим лінгвістичним явищем цього періоду. Цей різновид наділений багатьма рисами мови робочого класу та маргіналів. З усіх молодіжних жаргонів мова *pasota* більш усього наближена до розмовного мовлення і злочинних арго, а також *calo* – мови етнічних циганів.

Головною метою молодіжного дискурсу є не створення та використання тих чи тих специфічних елементів, а підтримка єдиного комунікативного простору. З іншого боку, важливо розуміти, що як і в молодіжній культурі, так і в мові молоді спостерігалася велика кількість різних тенденцій та чинників впливу. Субкультури, засновані на різних музичних напрямках, зумовили створення особливих понять, термінів та фразеологізмів, що відображають світогляд мовців. Тому можна говорити про наявність низки жаргонів, характерних для субкультур, і загального жаргону, що прийнятий із молодіжного середовища. Слід пам'ятати, що субкультури та їхня мова формувались виходячи з початкової соціальної та політичної орієнтації молодих людей і були спричинені статусом і соціальним рівнем їхніх сімей. Не слід говорити про однорідність молодіжної мови, оскільки жаргони різних спільнот формувались відповідно до соціальних страт. Проте деякі субкультури, як-от панки, хіпі, проголошують необхідність соціальної рівності. Це дозволяє молодіжній мові руйнувати соціальні бар'єри і запозичувати риси мови робочих класів та маргінальних прошарків.

Невід'ємний складник європейських мов – процес «демократизації» мови як універсального європейського явища, що поєднується з національною культурною тенденцією, про яку писав ще Х. Ортега-і-Гасет, позначивши останню як «вульгаризація» іспанської культури [2]. Під вульгаризацією він розумів тотальний та непідвладний моді вплив усього народного на культуру елітарну. У відношенні до мови ця національно-культурна тенденція виявляється в інтенсивному впливі народної мови на літературну норму шляхом активного втручання в жаргонну лексику. В ХХ столітті іспанські лінгвісти почали досліджувати це явище. Іспанська Королівська Академія й досі в кожному своєму виданні Словника іспанської мови додає нові лексичні одиниці жаргонного походження [6].

Статус соціальних діалектів у свідомості іспанського суспільства значно змінився в кінці ХХ століття. Діалекти вкорінилися в лінгвістичній свідомості іспанців, стали природними елементами живої, неофіційної іспанської мови.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, жаргон як соціально-групово лексико-семантична підсистема принципово орієнтований на метафору, тобто жаргон є метафоричним уже в своїй сутності. Метафора – основний засіб відсторонення номінацій і найдоступніший, найдемократичніший спосіб реалізації творчого потенціалу мовлення масового носія мови, зокрема студента. Але з цієї доступності й масовості словотворчості походять і такі властивості жаргонної метафоризації, як стереотипність у виборі образів, екстенсивність варіювання образами і, як наслідок, дифузність метафоричної семантики. Проведене дослідження соціальних діалектів дає підґрунтя висловити кілька суджень із проблематики жаргонної метафоризації, яка і досі потребує подальшого дослідження, оскільки залишається предметом теоретичної дискусії.

Джерела та література

1. Современный городской фольклор / отв. ред. С. Ю. Неклюдов. – М.: Российск. гос. гуманит. ун-т, 2003. – 736 с.
2. Ортега-і-Гасет Х. Вибрані твори / Хосе Ортега-і-Гасет. – К.: Основи, 1994. – 420 с.
3. Химик В. В. Поэтика низкого, или просторечие как культурный феномен / В. В. Химик. – СПб.: Филол. фак. СПбГУ, 2000. – 272 с. – (Сер. «Филология и культура»).
4. Щукина Л. В. Основные трудности перевода поэтической метафоры с испанского языка на русский / Л. В. Щукина // Известия Рос. гос. пед. ун-та им. А. И. Герцена. – 2008. – № 60. – С. 315–320.
5. Casares J. Introducción a la lexicografía moderna / Julio Casares. – Madrid: Consejo Superior de Investigaciones Científicas Press, 1992. – 354 p.

6. Diccionario esencial de la lengua española [Electronic resource] // Real Academia Española y Asociación de Academias de la Lengua Española. – Madrid: Espasa, 2006. – Access mode: <http://www.rae.es/obras-academicas/diccionarios/diccionario-esencial-de-la-lengua-espanola>.
7. Krauss W. Die Welt im spanischen Sprichwort: spanisch und deutsch / Werner Krauss. – Leipzig: Verlag Philipp Reclam jun, 1975. – 116 p.
8. Lorenzo E. Consideraciones sobre la lengua coloquial / Emilio Lorenzo; ed. S. A. Karpos. – Madrid, 1977. – 180 p.
9. Paso J. A. S. Refranero estudiantil / Jose Antonio Sánchez Paso. – Consorcio Salamanca, 2002. – 56 p.
10. Taylor A.. The proverb / Archer Taylor. – Cambridge: Harvard University, 1931. – 120 p.

References

1. Nekliudov, S. Yu., ed. 2003. *Sovremennyi Gorodskoi Folklor*. Moskva: Rossiiskii Gosudarstvennyi Gumanitarnyi Universitet.
2. Ortega-i-Gasset, Jose. 1994. *Vybrani Tвори*. Kyiv: Osnovi.
3. Khimik, V. V. 2000. *Poetika Nizkogo, ili Prostorechie kak Kulturnyi Fenomen*. Sankt Peterburg: Filologicheskii Fakultet.
4. Shchukina, L. V. 2008. "Osnovnye Trudnosti Perevoda Poeticheskoi Metafori s Ispanskogo Yazyka na Russkii". *Izvestiia Rossiiskogo Gosudarstvennogo Pedagogicheskogo Universiteta Imeni A. I. Gertsena*, 60: 315–320.
5. Casares, Julio. 1992. *Introducción a la lexicografía moderna*. Madrid: Consejo Superior de Investigaciones Cientificas Press.
6. Real Academia Española y Asociación de Academias de la Lengua Española. 2006. *Diccionario esencial de la lengua española*. Madrid: Espasa. <http://www.rae.es/obras-academicas/diccionarios/diccionario-esencial-de-la-lengua-espanola>.
7. Krauss, Werner. 1975. *Die Welt im spanischen Sprichwort: spanisch und deutsch*. Leipzig: Verlag Philipp Reclam jun.
8. Lorenzo, Emilio, and Karpos, S. A., ed. 1977. *Consideraciones sobre la lengua coloquial*. Madrid.
9. Paso, Jose Antonio Sánchez. 2002. *Refranero estudiantil*. Consorcio Salamanca.
10. Taylor, Archer. 1931. *The proverb*. Cambridge: Harvard University.

Чернецкая Надежда. Жаргонная метафоризация как средство реализации творческого потенциала речи в студенческой испаноязычной среде. Представленные в научной статье метафорические высказывания являются своеобразным способом познакомиться с испанцами, а именно с таким слоем общества как испанское студенчество, с его культурой и культурой Испании в целом. Это интересно и увлекательно не только для ученых, которые исследуют особенности использования метафоры в речи испанского общества, но и для каждого, кто изучает испанский язык или кому он нравится. В статье рассмотрены особенности формирования и развития социальных диалектов в испаноязычной среде и языковой культуры в целом. Предоставлено теоретическое обоснование палитры эквивалентных терминов для обозначения лексического репертуара молодежных групп в отечественной и зарубежной социолингвистике. Обращено внимание на истоки проблемы. Обозначены причины актуальности исследования современного состояния студенческого жаргона и его составных. Определено предмет, объект, цель и задания исследования. Рассмотрены такие разновидности социолекта, как арго и жаргон. Охарактеризовано специфичность их использования в речи, а также их общее свойство. Раскрыто смысл терминов «арго», «жаргон» и «сленг». Описано сущность метафоры как среды ненормативной речи и исследована базовую модель жаргонной метафоризации, которая заключается в объединении невозможного. На материале пословиц и поговорок, собранных Г. Кореасом, рассмотрено, как с помощью метафоры представляется речь в студенческой среде в сборнике Хосе Санчеса Пасо. Предоставлены примеры метафорических высказываний в испанском языке, которые связаны со студенческой языковой средой. Определены сферы использования и функции студенческих арготизмов и заимствований. Приведены примеры апокоп и заимствований в испанском языке. Описаны особенности исторического развития языка студенческой молодежи; рассмотрены основные виды жаргона; определено статус социальных диалектов.

Ключевые слова: социолект, жаргон, арготизм, сленг, метафора, жаргонная метафоризация, испаноязычная среда.

Chernetska Nadiia. Slangy Metaphorization as Means of Creative Speech' Potential Realization in a Student Spanish Language Environment. The metaphoric utterances which are presented in scientific article are peculiar methods to take a closer look at the Spaniards and especially at Spanish students and at the culture of Spain in general. It is interesting and intriguingly not only for scientist who investigate the peculiarity of metaphor's using in the speech of the Spanish language environment, but for everyone who study Spanish or who just like it. Attention has been devoted to the peculiarities of formation and development of social dialects in the Spanish language environment and in the language culture in general. The theoretical substantiation of reciprocal terms' palette for denomination of lexical repertory of youth groups in native and foreign sociolinguistics has been given. Attention has been paid to the source of

the problem. The reasons of scientific research's relevance of the students' jargons state and their components are outlined as well. Reference has been made to the subject, object and tasks of this research. The article deals with such variations of sociolect as argot and jargon. The specificity of their usage in speech has been characterized as well as their common feature. The contents of the terms "argot", "jargon" and "slang" are revealed. The matter of metaphor as the sphere of informal speech has been described and the base model of slangy metaphorization that concludes in grouping of the impossible has been investigated. The formation of speech with the help of metaphor in the Spanish language environment has been examined (on the materials of sayings and proverbs that are collected by G. Coreas in the miscellany of J. S. Paso). Examples of the metaphoric expressions in Spanish language that are concerned with the students' language environment have been given. The spheres of usage and the functions of the students' argotic expressions and loan words have been determined. Examples of the apocope and loan words have been given. The peculiarities of historical development of the students' language have also been described, taking into account the main aspects of the students jargon. The status of the social dialects has been revealed.

Key words: sociolect, jargon, argotic expression, slang, metaphor, slangy metaphorization, the Spanish language environment.